לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition TO PARTIES WAS KNOWNED BY TOOK

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרשת ואתחנן – שבת נחמו – ט"ו באב תשפ"א Shabbos Parshas Vaeschanan - July 24, 2021

פלג המנחה עש"ק - 6:50 | הדלקת נרות שבת - 8:03 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:48 | זמן קריאת שמע / הגר"א **-** 9:24 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:37 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:20 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:10 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:32

האדם מאוד. ואם יזכה גם הפעם להוכיח את נאמנותו, כי יעמוד בעוז ובגבורה מול יצרו המנסה לרפותו מן העבודה, יזכה להתעלות שוב במעלה יתירה, ויזכה מעתה שוב לגדלות חדשה שעדיין לא זכה לה מקודם. וכן חוזר הדבר חלילה, בכל פעם מנסים אותו שוב אם יעמוד בנאמנותו, ויסורי ה'קטנות' מזכה אותו למעלה ולגדלות יתירה. עד שזוכה האדם לבוא על תיקונו ולזכות בנחלתו בעולם העליוו.

אולם זאת מוטל על האדם לדעת כי כשהקטנות והנסיוז בתוקפם נדמה לו לאדם שלא תהיה לו תקומה לנצח. וגם אחר שכבר עברו עליו מצבים של קטנות. וכבר ראה שאין זה כי אם כ'ענן כלה' וכשעובר הזמן הנקצב לנסיון זוכה שוב לגדלות. מ"מ כל עוד שהקטנות בתוקפו. נדמה לו שה'קטנות' של עכשיו היא כתוצאה מן המציאות הקיים. ונדמה לו שאין תקוה מול תוקפו של הנסיון. דמיון זה הינו גורם להרבה נפילות. כי לא כל אדם הוא מבעלי הנפש המוכנים למסור כל ימיהם למעז השי"ת. ויש ביז ההמוז כאלו שכשל כח סבלם ואחר שנדמה להם שלעולם לא יראו אור, מתיאשים מלהחזיק מעמד, ונוטים מן היושר כשהיא מהוה פתרוז למצוקתו. וכדי לחזק את הלבבות מז הראוי להשכיל את האדם בינה לקחת סימנים לעצמו ממעשי האבות. כי המה סימן לבנים האיך לכלכל את הליכותיהם.

אר למעשה אנו רואים שלא היינו צודקים. ואותו ניחוש לא נתגשם. להיפר בתור כמה שעות כבשו יעקב לגמרי עד שהיה נתוז תחת רשות המלאר. והעניז הוא שאין מנסים את האדם בדברים שאינו יכול להחזיק בהם. וידע הקב"ה עד היכז הוא כוחו של יעקב. וכאשר בא לידי שיא סבלו שוב לא הניחו את המלאר להתגרות בו, וזהו 'ויאבק איש עמו עד עלות השחר' – היינו עד אותה שעה שבו האירו ליעקב וזכה לבחינת 'עלות השחר' כי ידע הקב"ה ששוב לא תהיה בכוחו של יעקב להחזיק מעמד, ושוב לא הניחו את הקליפה להתגרות בו.

כלום אי אפשר. וראוי לכל אדם מעת לעת ומפקידה לפקידה להודות ולהלל את ה', ובפרט כשמספר איזה ענין שעשה והצליח תכף יהיה שם שמים שגור בפיו ויאמר. שבח לאל יתברר כי הפליא חסדו לי ועד כה עזרני לעשות כר וכר וכו'.

ומכלל חסדי ה' ומשפטי ה' ישרים משמחי לב, שמה שאנו מברכים אותו ומהללים לשמו על הטובה שעושה עמנו יערב לו וה' חשיב לנו למצוה ומקבליו עליה שכר. עד שאמרו שכל מי שנעשה לו נס ואומר שירה הנה שכרו שעושים לו נס אחר. שנאמר (תהלים נ. כג): "זבח תודה וכו' אראנו בישע אלקים" היש חיר מתוק מזה, לכז, הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו". עכ"ל. דברים נפלאים. מי שאומר שירה על הנס, זוכה לנס אחר!

ובאמת מצינו יסוד זה בגמ' מפורשת (פסחים קיז. א): "אמר רב יהודה אמר שמואל: שיר שבתורה - משה וישראל אמרוהו בשעה שעלו מן הים. והלל זה מי אמרו? נביאים שביניהן תקנו להן לישראל, שיהו אומרין אותו על כל פרק ופרק ועל כל צרה וצרה שלא תבא עליהו. ולכשנגאליז אומרים אותו על גאולתז". ע"כ. הרי חזינן בגמ', דאמירת שירה יכול להגין שלא תבא צרות עליו. ונראה שהביאור בזה, שמהותו של הודאה להשם יתברך הוא לבא לידי ההכרה "אין עוד מלבדו". והכל בא אר ורק מאת השי"ת. וכשאחר מכיר זה. זוכה לסגולה של "איז עוד מלבדו". ואיז שום רע יכול לשלוט בו.

כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ המובה הואת ... (ד-כב) ~ ירידה לצורך עליה

תנה תיבת ארץ מורה על נחלה; ועיקר נחלתו של האיש הישראלי היא בעולם הבא. והיא אינה נקנית לו לאדם כי אם מתוך יסורים, וכדאיתא בגמ' (ברכות ה.) 'תניא, שב"י אומר: שלש מתנות טובות נתו הקב"ה לישראל. וכולו לא נתנו אלא ע"י יסוריו. אלו הן: תורה וארץ ישראל והעולם הבא'. יש לומר, שמשה רבינו א"ל לישראל 'כי אנכי מת בארץ הזאת' - אני כבר עברתי את הקשיים והיסורים שהיו עלי לעבור כדי לזכות לנחלתי בעולם העליון, וכבר בא זמני למות ולרשת את הארץ העליונה, ולכן 'אינני עובר את הירדן' – שוב איני צריך להתייסר בירידות שהם לצורך עליות. כדי לזכות עי"ז לעולם ונצחי. אולם 'ואתם עוברים' - עליכם עוד מוטל לעבור יסורים אלו של ירידות ועליות. י עדיין לא זכיתם לזכך את עצמכם כדבעי, ואם תעמדו בחוזק וגם בעתות קטנות -ידה תעבדו את השי"ת, תזכו גם אתם 'זירשתם את הארץ הטובה הזאת'

זה הדבר הוא כלל גדול בעבודת ה', שכל השגה ברוחניות קדמה לה סילוק המוחין ידה. וכתוצאה מכך נחלש החשק והרצוז לעבודת הבורא. אולם על האיש הישראלי רצת שהוא עבד נאמז לבוראו ועליו מוטל למלא את חובתו בכל מצב. וכשהאדם אכז ממלא את חובתו מוכיח הוא את נאמנותו לבוראו. ולאחר מכז יזכּוּ אותו מז השמים שוב במוחין דגדלות, ושוב יתמלא נפשו בחיות דקדושה, וכך יחזרו הדברים זלילה, כי לאחר תקופה יסלקו מעליו שוב את החיות, כי יבקשו מן השמים לראות יר יעמוד במבחז גם אחר שיורידוהו מאיגרא רמא לבירא עמיקתא. כי מאחר שזכה 'עליה יתירה. בהכרח תהיה גם הירידה שלאחריה יתירה מקודמה. ובודאי יתקשה בה

לסודים מאת חרב אברחם דניאל אבערם ביל אברחם אברחם אברחם אברחם

ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר ... (ג-כג) - בענין אמירת שירה כדי שישמע תפלתו

דנה כתב **בעל הטורים** וז"ל, "ואתחנו. בגימטריא שירה. שאמר לפניו שירה כדי וישמע תפלתו". עכ"ל. הרי מבואר מדבריו. דאמירת שירה הוא אופז נפלא שישמע שי"ת תפילתו. ואפשר לפרש עפ"י מה שכתב **הגאוז ר' עקיבא איגר** (פרשת צו) לבאר הקרא (תהלים נ-כג): "זובח תודה יכבדנני ושם דרך אראנו בישע אלקים" וז"ל. כי מי שמטיב לזולתו וזה מכיר בטובתו ונותז תודה לו. זה גורם שיחזור וייטיב עמו בפעם בפעם. אבל אם אינו נותו לו טובה זה גורם שזה מונע טובתו ממנו. והיינו "זובח תודה". שמשלם תודות לי להכיר טובתי אליו בזה "יכבדנני" וגם ע"י זה "ושם דרר" שמשים שביל ודרך שאחזור עוד "ואראנו בישע אלקים". כי באם לא היה נותן תודה שבח על הנסים שנעשו לו לא היה מראהו ה' עוד ישועתו אבל ע"י שזובח תודה לה' גורם ועושה דרר שיראנו ה' עוד בישועתו". עכ"ל. ומבואר מדבריו שההודאה להשי"ת הוא אופז וכות לישועת ה', וא"כ י"ל דזהו הטעם שאמר מרע"ה שירה כדי שישמע לתפילתו.

ועי׳ במש"כ **הפלא יועץ** (ע׳ הלל) וז"ל, "ראוי להלל ה׳ על כל הטובה שעושה עמנו. אף שאילו פינו מלא שירה וכו' לא נספיק להללו ולו דומיה תהלה. על כל פנים בלא

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

New Series: Kashrus and the Kitchen (5)

Benefiting from Basar Becholov. Previously, we explained that it is prohibited to have any kind of benefit from Basar Becholov that is forbidden according to Torah law. This refers to any milk and meat combination from a Kosher species. One cannot smell them, lean on them, smear them on his body, sell or gift them to a gentile, or feed them to his or even ownerless animals. We continue with more details of prohibited benefits, which can be applied to *Chometz* on *Pesach* and gentile wine which are also Issurei Hana'ah. [Note that in certain cases of great loss there are leniencies in gentile wine since they don't usually serve them with wine nowadays, Y.D. 123:1.]

Question: If one mistakenly purchased *Issurei Hana'ah* from a store, can he return it to the store to get his money back? Do we deem this as a mistaken sale - mekach ta'us - and it is not a new sale profiting from the product, or is it like giving back an item to get one's money back which is prohibited?

Answer: In Shut Orach Yaakov (R' Yaakov Forscheimer shlita) he discusses this case and quotes from Choshen Mishpat 234:4 that if one sells *Issurei Hana'ah*, the money goes back to the buyer and has no *issur* on it because the transaction was not valid. Accordingly, one can return the forbidden merchandise to the store and it's not deemed as deriving benefit from the *Issurei*

Hana'ah which never became his. I think that this should depend on the circumstance, though. If indeed the seller has to take it back, the above is true. However, if the gentile or non-frum storekeeper can say, "I sold perfectly good items and do not have to refund money because of the religious preference of the buyer," and the buyer knows he can claim that, it is a valid sale. Even if the seller is a "nice guy" and he wants to satisfy the customer, it still is a valid sale and the buyer is considered to have had benefit from the Issurei Hana'ah if he returns it. If there is a return policy where the buyer can return it with no questions asked, then it is more logical to say that he can return it, see Commerce and Issurei Hana'ah R' Y' Kushner p.54-55.

Transporting Issurei Hana'ah. Question: I own a trucking service and have been retained to transport *Issure Hana'ah*, such as Basar Becholov, pet food, gentile wine and chometz that was owned by a Jew over *Pesach*. Can I take the deal or not?

Answer: There is an issur in the Gemara called "Mistacher B'Issurei Hana'ah" - gaining indirect profit from Issurei Hana'ah. This is an Issur D'Rabbanan which forbids even indirect benefits from Issurei Hana'ah. Therefore, the trucking company is not permitted to accept the deal. If one did take such a deal and received payments, there are a number of details to keep in mind which we will explain in our next issue.

ביו הריחיים – תבליו מדף היומי – סוכה יב:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

ראש כולל עטרת חיים ברור, קליבלנד הייסס

that has a bad odor האביי אמר בשושי מכככין בשווצרי לא מכככין מ"ט כיון דכרי ריחייהו שביק לה ונפיק". Abaye says that one may not use because we are concerned he might not be able to tolerate the odor & he will leave the Succah. The תרכט סי' יד'ן שו"ע paskens that it is אסרr to use מנו אברהם that smells bad, due to this שאויבד, סכד that smells bad, due to this שנו"ב brings the מגן אברהם who says if one used this type of מגן אברהם it's good. The משנ"ב points out that if the odor is unbearable. it would be בדיעבד even בדיעבד because that would not be considered .תשבו כעיו תדורו

The ס"ק עט] co says that even if the owner of the Succah doesn't have a strong sense of smell, since a succah has to be כעין פסיל a one does invite house guests, even though the odor doesn't bother him, since it would bother his guests, the succah is בסיל Similarly, the שר"ע שר"ע שר" discusses if an odor comes into the succah & it prevents someone from being there comfortably, he is considered a מצטער from sitting in it. The מרדכי that savs for a succah to be considered בטור .it must be possible to perform all activities in the succah comfortably. For example, if one is afraid to sleep in the succah at night because of robbers then the succah is פסול even for eating in by day! So, in our case, if a succah is in an area where the wind blows in a bad odor at night preventing one from sleeping in it, then this succah is ספרל to eat in by day, even if the odor were not there.

The ס"ק כז'ן משנ"ב says that since the *halacha* is that the table must be in the *succah* when one is eating because of שמא ימשד אחר when one goes to sleep he should make sure the שילחני" when one goes to sleep he should make sure the שילחני is in the succah so it's בשר for eating at this time, to comply with the above this is not what מרדכי אות כט] **הגרש"ז אויערבד זצ"ל**. מרדכי says that the table does not need to be in the *succah* בשעת שינה & this is not what the words are in fact a עיי"ש טעות סופר. However, it is reported in many places, that the **Chofetz Chaim zt"l** was מקפיד to have his table in the *succah* when he slept there מדויק. Rav Shlomo Zalman savs that these reports are געירו פסקי תשובות תר"מ. The Steipler Gaon zt"l is reported to have made sure his table was in the succah בשעת שינה. & said it is באמנויל המשנ"ב. & said it s

R' Simcha Bunim of P'shischa zt"l (Quoted in Vedibarta Bam) would say:

יבקשתם משם את ה' אלקיך ומצאת"י' - One who *davens* individually is under much scrutiny in Heaven, but when he prays together with a group, even one who is a wicked rasha can successfully 'sail through' on the merit of the other congregants. The Torah alludes to this by telling us, 'Uvikashtem' - if you do your seeking together with the public and not individually, be assured that 'Umatzasa' - you will find that your prayers are answered and receive your desires from Hashem."

A Wise Man would say: "Don't complain. Growing old beats the alternative of dying young, Printed By: Mailway Services.

Study HIS areatnessi

Mazel Toy to Mr & Mrs Dovi Hollander & Mr & Mrs Simcha Mendlowitz on the chasunah of their children, Elisheva to Yehudah. May they be zoche to build a Bayis Neeman B'Yisroel

Be Aware Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980

(1-888-Mailway)

- to Revere!

103.773 855,400,5184

מעשה אבות סימן

כי מי כל בשר אשר שמע קול אלקים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי ... (ה-כג)

Tisha B'Av has past and we once again mourn the loss of the Bais HaMikdash and the untold millions of Jews who were killed as a result. Throughout our history, there have been numerous murderous time-periods when our people were persecuted by evil-doers who sought our destruction. And yet, through the doom and gloom, there were the rays of light, the amazing tales of individuals who emerged from the darkness and survived, serving as constant reminders that Hashem keeps an exact *cheshbon*, an accounting of who is meant to live and who is meant to perish.

In 5408 (1648) the fate of Eastern European Jewry became darkened with clouds and shrouded in heavy fog. A murderous Jew hater by the name of Bogdan Chmielnicki rose up from deep in the Ukrainian wasteland to marshal his hordes of Cossacks, and wage war against his Polish overlords. While battling the Poles, he went out of his way to attack Jewish communities throughout Poland and Lithuania, massacring tens of thousands of Jewish men, women, and children. Terrible stories of devastation are recorded and many of the most luminous *Torah* scholars, as well as their families and entire communities, perished during those perilous times.

The city of Vilna also drank from the cup of woe. The Cossacks invaded the city and brought terrible carnage upon its inhabitants. The city was overtaken with terror and many took to flight, among them the Rosh Av Beis Din, R' Ephraim Hakohen zt"l (author of Shaar Ephraim), along with his brilliant son-in-law, R' Yaakov Ashkenazi zt"l (father of the renowned Chacham Tzvi) and his newly married young wife. They eventually crossed the border and settled in the province of Mehrin. Nevertheless, many hardships awaited them while en route. In his haste, and amidst the chaos of evacuation and fleeing, R' Yaakov lost his way and became separated from his father-in-law and wife. He wandered alone for a while but eventually he was captured and fell into the hands of the murderous Cossacks.

The Cossacks took great delight in murdering innocent men, women and children, and often they would loot their valuables before dispatching them with the sword. When R' Yaakov was lined up to be executed, something inexplicable happened. The murderous Cossack raised his sword, preparing to kill the young Jew, when at the last minute and for no readily apparent reason, he took pity on him and said, "Get up and flee from here to save your life." R' Yaakov ran for his life.

Fearing that he would fall into the hands of other murderers, he hid himself during the day among the dead for about a week. During the night, he got up and gathered plants which he ate to stay alive. In the end, the Cossack murderers left the area and R' Yaakov began to wander in search of his wife and her father.

Meanwhile, a number of weeks went by and his wife hadn't heard of her husband's whereabouts. She feared the worst. After much inquiry, two people came forth and witnessed that R' Yaakov was slain by the sword of a Cossack, and they saw him lying on the ground with the rest of the *Kedoshim*. The witnesses were brought before the famous **Rebbe**, **R**' **Herschel of Krakow** zt''l, and he ruled that she was permitted to remarry based on the eye witnesses' account.

The young woman, however, was devastated. She was not even twenty years old and refused to accept that her brilliant husband was killed. Months went by but she would not be comforted. And suddenly, after six months, her husband showed up! An unbelievable surprise! And he had an amazing story to tell. It was true that they held a sword to his head and it was true that he had lain there with the dead. However, unlike the others, his head hadn't been detached! His executioner hit him with the flat side of the sword and instead of beheading him he knocked him to the ground!

R' Yaakov was miraculously saved. R' Herschel, however, was so distraught over his erroneous psak which almost led to a terrible sin, that he resolved to never issue a psak on these matters ever again. R' Yosef Eliyahu Henkin zt" always recounted this story in order to illustrate just how careful one should be before allowing an agunah to remarry.

נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם ... (ישעי' מ-א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY DIPUS TY IZVI HIRSCH HOFFMAN DIPUS TY HOFFMAN DIPUS

This week marks the beginning of the "שבעה ד'נחמתא" – the seven weeks of consolation in which *Hashem* comforts *Klal Yisroel* on their terrible loss – the holy *Bais Hamikdash*. The first of these weeks is the Shabbos following Tishah B'av – better known as Shabbos Nachamu, which is derived from the words of Yeshaya HaNavi, "נחמו נחמו עמי", depicting the greatest Nechama (comfort) Hashem gave Klal Yisroel and the joyous feelings they had afterwards. But what measure of joy and comfort could *Klal Yisroel* have possibly felt after such utter destruction and annihilation?

R' Eliyahu Eliezer Dessler zt"l (Michtav M'Eliyahu) explains from the holy **Baal HaTanya**, **R' Shneur Zalman Liadi** zt"l, that pain and suffering has an innate way of

bringing a person closer to *Hashem* – for someone who goes through a personal tragedy tends to finally see how nothing is in fact in his control. Feelings of self-importance will then break down and he will finally begin to believe in the fact that only *Hashem* can deliver him from his predicament.

In the aftermath of the *Churban*, the messages of the prophets finally penetrated the hearts of *Klal Yisroel*. This forced them to open their eyes to the realization that they had abandoned all that previous generations had held sacred – namely adherence to *Hashem* and His *Mitzvos*. Once this concept was realized by each individual Jew, the process of returning to *Hashem* could finally begin turning their sorrow and pain into hope and joy at being given the opportunity of renewal.

אלקי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

At Matan Torah, Klal Yisroel saw that which is usually heard. They saw sound, which according to the laws of nature is not meant to be. So why does the *Torah* say here "SEE the laws"? It should say, "Hear the laws."

Most likely, the subsequent posukim answer this query. The Torah continues and states: "רק עם חכם ונבון הגוי הגדולהאה" In other words, the stark contrast between the govim and the aidelkeit and integrity of a Yid, borne out of our adherence to the *Torah* is, in itself, a testimonial to the importance of following the *Torah* as our blueprint; our owner's manual, if you will. Hence, says the Torah "ראה" - "Look" - look at yourselves and, lehavdil, the gentiles of the world, and when you recognize the glaring differences, that, in and of itself, will be an incentive to follow Hashem.

This week is called *Shabbos Nachamu*. There is a *nechama*, a feeling of comfort, that *Hashem* displays, year after year. even without the ultimate nechama of the rebuilding the Bais HaMikdash. The **Rebbe of Lechovich** zt''l writes that the posuk of "יממנ נחמו עמי" which we say in the *Haftorah*. is the *nechama*. If a Yid is able to internalize and truly feel that we are His "עמנ" - His Nation, then *Hashem* responds with, "אלוקיכם" - I am your G-d as well. And that special relationship, alone, elevates us over the govim. Additionally, says one of the **Slonimer Rebbes** zy"a, Parshas Vaeschanan always coincides with Shabbos Nachamu for our greatest nechama and comfort to the Churban, is the Aseres Hadibros contained therein. Our Torah is itself the solace in our misery. As Dovid Hamelech says in Tehillim "את נחמתי בעניי"."

May we all be *mechazek* ourselves through *Torah* and recognize how distinguished we are. This will serve as a "בבנץ בית המקדש במהרה בימינו" temporary *nechama* until *Hashem* sends us the everlasting *nechama*

משל למה הדבר דומה

ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כלכם היום ... (ד-ד) משר: On one occasion when he was in the presence of his Rebbi, the Gaon R' Moshe Feinstein zt"l, his talmid Rabbi Moshe Meir Weiss shlita related that R' Moshe came out of the restroom and began reciting the beracha Asher Yatzar. He noted that R' Moshe recited the words, "It would be impossible to exist and stand before You -Afilu Sha'ah Achas - even for one second" at the end of his beracha. Rabbi Weiss was surprised as it was not R' Moshe's custom to say these three words. He questioned him as to why he did so, "Is this our *Nusach*?" he inquired.

R' Moshe responded that although it might not be their custom, these words express unequivocal thanks to *Hashem* for his continued existence by the virtue of being able to Essentially, the underlying purpose of every *mitzvah*, prayer, take care of one's needs. Rabbi Moshe Meir asked, "But or lesson is to connect us to Hashem. A life of Torah is the

even for an instant without taking care of our needs, when in fact we know that we can?"

R' Moshe responded that yes, one could exist for a short time, but to him, life is *Torah*, and one cannot learn if he is occupied or distracted by difficulties such as these!

נמטל: Moshe Rabbeinu says, "And you who bond to Hashem your G-d are totally alive today." It is critical that Moshe Rabbeinu's message is not simply a passing comment, but rather a profound understanding of *Yiddishkeit*. As **R' Tzadok** zt" writes (Resisei Layla 53): "The purpose and main point of everything, and all that is intended in the entire *Torah* and 613 *mitzvos* is to bond through them to the living G-d ... all have a connection to this bond because a part of Hashem is His people. This is a source of constant joy." don't the words mean that we would not be able to exist way a Yid bonds with Hashem and comes to truly know Him.

והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוד היום טל לבבד ושננתם לבניד ודברת בם ... (ו-ו)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Everything in this world has two parts. There is the חיצוניות, the outer, physical aspect, and there is the הוצר , the inner non-tangible side. The most obvious example of this is a human being. We are made up of flesh and blood and yet our neshama is who we really are, the piece of Hashem inside of us that allows us to connect with Him. Every Jew is commanded to love *Hashem* with all his heart, his soul and all his possessions. Our goal in life is to come close to *Hashem* and truly love Him. But how? How do we bridge the gap between the two eternal enemies constantly pulling us in opposite directions? The body, only wants us to fulfill our physical pleasures and desires - "גוף מויל פרעסיו" (the body wants to eat!). The neshama on the other hand is forever pulling us up, to reach greater heights in our relationship with Hashem.

After we are commanded to love *Hashem*, we are told how to accomplish this feat: "And all these things I have commanded you today on your heart, you shall teach them to your children." Shouldn't it say "in your heart" not "on your heart"? The **Kotzker Rebbe** zt" explains that the way to get to the spiritual heart is through the physical one! The heart is the place of regesh, feelings and emotions. We want to fill our heart with LOVE for Hashem, but what if we don't feel it? How do we create this love? We need to put the right messages and ideas ON our heart so that when our heart opens up in a moment of great inspiration, all the love will fall inside! We must learn about ahavas Hashem and speak about it! We must do actions that will lead us in that direction! **R' Avigdor Miller** zt'l says to say, once a day, out loud, "I love you *Hashem*!" You don't really feel it? That's okay. Keep saying it. Put it ON your heart, and when the heart suddenly opens up in a moment of excitement, it will fall deep inside. This does not mean you are a hypocrite. A hypocrite is "אחד בפה ואחד בלב", there is one thing in your heart and something else in your mouth. But here it is one and the same. What is in your mouth is ON your heart, just waiting to get IN!